

# РЕШЕНИЕ

№ 21480

гр. София, 23.06.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в**  
публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Катя Аспарухова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3190** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №1901 от 25.02.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлено искането му за предоставяне на бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че е допуснато съществено процесуално нарушение като не е обсъдена бежанската история. Съответно не са анализирани всички относими факти. В тази връзка е неправилен и извода, че за лицето не съществува риск от тежки посегателства. Подчертава се, че административният орган е ограничен от източници на информация за действителното положение в страната по произход. Има позоваване на становището на ВКБООН касателно това, че не следва да се отхвърлят молбите за закрила. Сочи се, че сирийската мрежа за правата на човека е публикувала от м.12.2024г. карта на минните полета, от която е видно, че същите са почти навсякъде. Подчертава се, че от информация от м.03.2025г. ситуацията в С. е нестабилна. С оглед това направените изводи в решението, че не са налице предпоставките по чл.8 и чл.9 от ЗУБ –се твърди, че са неправилни. Поради изложеното се моли да се уважи жалбата като се върне преписката на ответника.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Г., преупълномощен от адв.Г..

Ответникът оспорва жалбата и моли да се отхвърли чрез юрк.К..

Представителят на СГП предлага да се уважи жалбата с оглед несигурната и нестабилна обстановка в С..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 18.03.2025г. по отношение на връчване от 04.03.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Производството пред ответника е образувано по молба вх.№ОК-13-1569 от 16.08.2024г. от Ала А., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност арабин, религиозна принадлежност – мюсюлманин сунит, неженен. С лични данни установено по чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ с декларация. На по-късен етап е представено фотокопие от лична карта, видно от която имената са Ала А. А., но доколкото този документ не е в оригинал – ответникът е счел, че не може да направи корекция в името.

Посочено е, че лицето е непридружен непълнолетен по смисъла на §.1, т.4 от ДР на ЗУБ, поради което му е определен адвокат и е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“.

Визирано е, че по време на интервюто кандидатът е разказал, че е напуснал С. нелегално м.юли 2024г. с трафикант през Турция съответно е влязъл в РБ. Споделил е, че си е тръгнал от С., защото там не е имало училища и иска да се събере със семейството си в РБ. Допълва, че условията в С. за живот са много лоши. Живее в [населено място], обл.Х., учил е до втори клас, след което е спрял. В селото живеят родителите му, един брат и шест сестри, една от които е омъжена. Също има лели и чичовци. През 2022г. е видял как една ракета пада върху къщата на неговите съседи и децата, които живеели там са загинали. Отрекъл е да има проблеми с властите, армията или полицията. Не е бил съден, арестуван, задържан, не е бил заплашван, не е бил обект на насилие. Не е имал проблеми с етническата или религиозната си принадлежност.

Въз основа на изложеното е посочено, че молителят е напуснал поради желанието си да живее извън С. по собствена воля, поради което не се установяват предпоставките по чл.8, ал.1 от ЗУБ да е преследван или да има опасност от преследване на основание раса, религия, националност, политическо мнение и т.н. Визирано е, че едно от условията по чл.1, б.А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване и посочените основания, която не се установява. Подчертава се, че лицето не е правило твърдения за подобно преследване. Не е посочил да се страхува вкл. от субекти по чл.8, ал.3 от ЗУБ. Анализирани са какви представляват действия по преследване по смисъла на чл.8, ал.5 от ЗУБ и такива не са установени. Не е посочено друг член от семейството да има предоставен статут. С оглед това молбата за бежански статут е приета като неоснователна. Същата констатация е направена и касателно искането за предоставяне на хуманитарен статут. Не са установени предпоставките по чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ. Няма реална опасност за живота на лицето от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко отношение, както и от бъдещо такова. В тази връзка е направено позоваване на решение на СЕС от 17.02.2009г. по дело С-465/07г. вкл. и на чл.15 б.в от Директива 2004/83 за минималните стандарти за предоставяне на статут на бежанец или субсидиарна закрила. Не е установено, че при връщане на цивилното лице в С. самият факт на намирането му на тази територия би застрашил живота му. В тази връзка е обсъдена справката МД-02-60 от 29.01.2025г., както и справка МД-02-77 от 03.02.2025г.. От последната е видно, че има екипи за обезвреждане на минни полета, които действат активно. Обсъдена е обстановката в С. вкл. нейния нестабилен характер, но не е установено да има въоръжен конфликт или безогледно насилие. Не е установено да има и други причини по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Обсъдено е това, че лицето е непълнолетно и най-добрият интерес на детето - следва да се ръководи от обкръжаващата го среда, от достъпа до образование, от семейството и т.н.

Подчертано е, че семейството на лицето още живее в селото, както и негови роднини. Този интерес изисква лицето да е при тях. Становището на ДСП е, че за физическото и психическото здраве към момента на лицето не съществува риск. Относно процедурата по статут – становището на СДП е, че е компетентна ДАБ. С оглед това е отхвърлена молбата в цялост.

В СЪДЕБНОТО производството са представени нова актуални справки от ответника 4бр- справка №МД-02-200 от 08.04.2025г. на л.93. Представена е справка №МД-02-160 от 14.03.2025г.л.108 /относно военна служба и последиците от отклоняване от същата/, както и справка №МД-02-262 от 19.05.2025г.-л.112 и на л.114 справка МД-02-278 от 21.05.2025г. относно областта Х..

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.44/ на разбираем за него език. Не се споделя довода в жалбата, че бежанската история е разгледана формално, поради което фактите не са изяснени и е нарушен чл.35 и чл.36 от АПК. На интервюто е присъствала адв. Г.. Лицето разказва, че майка му и баща му нищо не работят. Подпомагани са от чичо му. Има един брат и още шест сестри. Има роднини в селото. Учил е до втори клас и е спрял. Също с нищо не се занимава. В РБ иска да учи езика. В селото живеят араби, то е под контрола на кюрдите. Не споделя да е имал проблем. Разказва само за един инцидент с ракета от 2022г.. Ако се върне се страхува, че кюрдите ще го разпитват. Семейството му е решило той да подаде молба, за да се съберат впоследствие. Тази бежанска история е ясна, последователна и правилно интерпретирана от ответника.

Във връзка с гореизложеното по същество се прави извода за неоснователност на жалбата. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанието както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното – няма конкретна причина/инцидент, страх, преследване, мотив/ за напускане на страната по произход – основание за закрила. Водещ е мотива на лицето, че търси сигурна държава, където да се установи лицето, после и семейството му, което няма препитание в страната. Издържа се от роднини. Случаят с ракета дори да му се даде вяра, е от 2022г., преди напускането през 2024г. – е не се установява по някакъв начин да е травмирал кандидата. Не се твърди да има преследване по причина на раса, религия, националност и т.н. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя, тъй като те са подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н. Следва да се има предвид, че колкото повече причините са лични, толкова повече се изключва вероятността за безогледно насилие, съгласно насоките в практиката на СЕС / в т.39 от решението на съда в Л. от 17.02.2009г. по дело С-465/2007 вкл./. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни.

В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – от 21.05.2025г., както и справка от 19.05.2025г. видно от която от 18.02.2025г. е взето решение с участието на Сирийските демократични сили /ръководени от кюрдите/ и сирийския демократичен съвет, както и

правителството за интегриране на военни сили в гражданските институции с цел мирно интегриране вкл. улесняване на завръщането на сирийските арабски бежанци и предлагането им на подходящи условия за живот. Сочи се, че новите управляващи са подложени на натиск от З. да формират правителство с участие на различни етнически и религиозни общности. Считано към 08.05.2025г. по данни на ВКБООН около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съдебни държави, също над 1 190 000има вътрешно разселени. Направен е извода, че това нещо е показател, че самите сирийци вярват в додобрението на ситуацията. От друга страна хуманитарните мисии продължават с цел подпомагане на населението вкл.и насока предоставяне на психологическа помощ. Посочено е изявлението на Президента на САЩ, че ще отпадат санкциите срещу С., за да може страната да продължи развитието си.

Следователно от последната справка не може да се направи извода, че положението в страната е такова, че живота на лицето е застрашен или здравето му. Съобразени са проблемите и са начертани пътища за преодоляването им. Полагат се усилия от правителството в тази насока. Следва да се подчертае, че на съда от депозираната справка по адм. дело №1122/25 му е служебно известно, че временният президент от м.март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. Също на 02 март 2025г. сирийското президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка.

Също така, видно от справката от м.02.2025г. /също и служебно известна на съда от дело №12929/24г., по което е докладчик/, има данни за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С. и за сложна хуманитарната ситуация, но както се подчерта от последната справка – са начертани насоки за интеграция на отделните общности и намаляване на насилието. Не може да се направи извода, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие на лицето би застрашило неговия живот и цялост.

Съдът е наясно и със становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не споделя препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, което е видно и последната справка. Наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че семейството на кандидата продължава да е на място, от където лицето си е тръгнало и по специално останалите му братя, които също могат да бъдат притеснявани, поради инцидента на сватбата - води до извода, че обстановката не се характеризира с безогледно насилие.

Във връзка с гореизложеното е последната справка от 21.05.2025г. на л.70- която е конкретно за Х.. Видно е, че към м.03 голяма част от територията е под контрола на Сирийските демократични сили. От друга страна САЩ още от декември укрепват своите бази в района с цел предотвратяване на конфликти и налагане на мир. Отчетено е, че има нападения на ИД- атаки срещу официалната власт и военни- 229 инцидента вкл. и засягане на цивилни.

Въз основа на гореизложеното отново следва да се обобщи, че причината да напусне страната - не се държи на внезапно и инцидентно събитие напр. преследван е на конкретна дата, хванат, бит и т.н., а на фактори с дълготрайно влияние. Няма причина, свързана с това, че е заплашено от мобилизиране. Правилно е отчетено, че в тази насока липсват каквито и да е данни. Отделно след падането на режима на А., ответникът е маркирал, че обстановката е променена. Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и -критерии за определяне на статут на бежанец на

ВКБООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. .... лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец“.

Следва да се допълни, че от кандидата е изключена възможността за промяната на местоживеенето на семейството в друг район, не поради причина на насилие и страх, а поради липса на средства, което съдът намира и за водещ критерии за напускане на страната. Всичко изложено обосновава правилната констатацията на ответника, че не се касае за бежанец, а за мигрант.

Съдът напълно споделя и изводите на ответника касателно най-добрия интерес на детето. Становището на ДСП макар да е синтезирано сочи, че за психическото и физическото здраве на лицето няма опасност. Правилно ответникът е направил изводи, че най-добрия интерес на детето съгласно Конвенцията за детето – изисква да се съобразят множество фактори като водещият е семейната среда, където детето ще се чувства най-добре. Средата на лицето е в С., там са сестрите му, брат му, майка му, баща му, другите роднини.

На последно място трябва да се подчертае, че е трайна практиката на ВАС е да не се уважават молбите именно, защото в С. няма нито въоръжен конфликт, нито безогледно насилие, а лицата търсещи закрила по-скоро са икономически мигранти. В този смисъл е решение №5451 от 27.05.2025г. по адм.дело №3838/2025г. на ВАС Ю., в което конкретно е визирано, че представените справка са по-актуални от становището на ВКБООН от м.12.2024г. , то които е видно, че много сирийци се завръщат в страната си, има широка мрежа от услуги, заявки на властта за отговорност при насилие над цивилни лица и т.н.. Също в решение №6617 от 18.06.2025г. по адм.дело №4572/2025г. I о. на ВАС .." ситуацията в С. не навежда на извода за безогледно насилие".

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. Х. А. ЛНЧ [ЕГН] гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №1901 от 25.02.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлено искането му за предоставяне на бежански статут и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: